

OTto filius fuit Heinrici Cæsaris & Saxoniz ducis, atq; Mechtildis Theodorici Saxonis filiz. Cum autem mira quædã uirtus in adolescente optimè educato reluceret, procerum consensu Aquisgrani Cæsar electus, & à Hildeberto Moguntino Episcopo (quem pater ex Fuldensi monasterio ob uitæ sanctimoniam & literarum cultû eò promouerat) inunctus fuit. Quam uerò prudentem & strenuum principẽ egerit benedictione accepta, uel hinc patet, quod rebelliones, coniurationes, & intestinas discordias statim ortas, in signi prudentia sedauit ac compescuit. Nam eo tempore mortuo Arnolpho Bauarorum duce, eius filij ambitione ducti regi rebellant.

Cum enim rex ducatum fratri Bertholdo dedisset, ipsi Comitatum respuebant. Præterea nouæ discordiæ inter Heinricum regis fratrem & Eberhardum Francorum ducem, propter uasallorum iura obortæ sunt. Itaque Eberhardus superior existens Heinricum cœpit, atq; uinctum instar mancipij circumduxit, coniuratione quadam cum Danquardo Ottonis ex concubina fratre iunctus, qui sibi Saxoniam post Sigifridi obitum, quam rex Gereoni comiti dederat, contra eius uoluntatem usurpabat. Quo circa ducto contra Danquardum exercitu, is superatur, atq; in templum fugiens ab irato milite confoditur.